

A tanítás szolgálatában

2016.06.17.

Előző életében székely lehetett, és azért született, hogy bukovinai dalokat tanítson. Szabóné Gáncs Tünde nem hisz a véletlenekben, talán ezért is alakult szerencsésen az élete.

Teremtés, felemelés, tanítás és szolgálat. E fogalmak határozzák meg Szabóné Gáncs Tünde pályáját, aki az ének-népművelés szak elvégzése után mindvégig éneket tanított, és kórust vezetett, illetve vezet ma is. Hogy mennyire igényes munkájára, azt jól bizonyítja, hogy a zombai Margaréta Asszonykórus és a cikói székelykórus - melyeknek a művészeti vezetője - nemrégiben Aranypáva-díjat kapott, és mindkét énekkar esélyes az Aranypáva Nagydíjra. - A cikóiakat öt évig tanítottam, csak ezután indultunk minősítőn. A két együttes eddig összesen nyolc Aranypáva minősítést és három nagydíjat szerzett - mesélte.

Azt is megtudtuk, hogy a cikói gárda hagyományőrző csapatként kizárólag bukovinait énekel, míg a zombaiak, akik nem rendelkeznek saját népdal kinccsel, hagyományápoló kórusként minden magyar tájegység énekműveit gyűjtik, és elő is adják. A két kórus egymás testvére, szorítanak egymásért, ha testben nem is, de lélekben egymással vannak a fellépéseken. Művészeti vezetőjük már csak azért is fontosnak tartja ezt, mert feladatának nem csupán a dallam és a szöveg betanítását gondolja, hanem a lélek építését, emelését is.

Korábban dolgozott Bátaszéken, Bonyhádon és Kakasdon, most pedig a már említett két kórus mellett a decsi Gyöngyösbokréta női karának is besegít, illetve a szekszárdi Maroknyi Székely Népdalkörnek is irányt mutat. Azt mondja, nem véletlen, hogy bár Veszprémben született, és Szedresben nőtt fel, Medinára került, és, hogy férje, Szabó József népzeneész. - Arra születtem, hogy bukovinai népdalokat tanítsak, előző életemben valószínűleg székely lehettem - állítja, és megdöbbenő, hogy valóban tud bukovinai tájszólással beszélni. Hiszi, hogy valóban a helyén van minden tekintetben, és azt csinálhatja, amire az égiek szánták.

A család feltölti

Szabóné Gáncs Tünde elsősorban a családban töltekezik. Férjével, a népzeneész Szabó Józseffel, aki a Bartina zenekart erősíti, és aki citerát tanít a medinai gyerekeknek, gyakran dolgoznak együtt. Fiuk, Dávid szintén zenész, és tanít, szülei nagyon büszkék rá. Csakúgy, mint lányukra, Tündére, aki azon túl, hogy több nyelven beszél, református kórust alakított Medinán. A két unokáról egyelőre nem tudni, milyen pályát választanak, hiszen Botond négy éves, Levente pedig hat hónapos. A nagymama úgy gondolja, sikerült gyökeret adni gyerekeiknek, így esett meg, hogy míg mások a nagyváros felé igyekeztek, ők hazaköltöztek Medinára.

Fontos a falu

Szabóné Gáncs Tünde szerint meg kell mutatni az embereknek, hogy az anyagi világon túl más is van, fontos a szellem és a lélek. Sokat kap tanítványaitól, ezért is tud szolgálni. Igyekszik jó dolgokat bevonni az életébe, és a kórustagokban is ezt tudatosítja. Elmesélte, hogy amikor megnyerték az Aranypávát, a kórustagok sírtak örömeikben. Medináról szintén szívesen beszélt, a faluról, mellyel kapcsolatban gyakran az idelátogatók is azt tapasztalják, hogy más és több, mint a hozzá hasonló méretű települések. Míg máshonnan elmennek a fiatalok, ide visszatérnek, és szerencsére valódi alkotó közösségek alakulnak.

Egymást hívják

A sükösdiek jó példáját is emlegette a művészeti vezető, melyhez hasonlót a zombaiakkal terveznek indítani. Elmondta, hogy az ottani kórus ezelőtt 19 éve kitalálta, minden évben négy kórussal veszik fel a kapcsolatot. Ezekkel sorra látogatják egymást, megismerkednek egymás hagyományaival és a településekkel. Minden alkalomra új népdalcsokrokat kell tanulni, egy évben összesen tízet. A Margaréta Kórus sokféle feladatot vállal, esküvőkön is énekelnek a kántor mellett. Hangsúlyozta: a zombai és a cikói kórus esetében is igaz: jó a kapcsolat az önkormányzattal, illetve a cikóiak esetében az anyaegyesülettel.

Forrás:

Tolnai Népújság

TEOL